

Vakantieweek 2026 Ootmarsum- dagverslag 5: woensdag 1 juli

We worden wakker met een prachtige blauwe lucht. De zon schijnt dat het een lieve lust is, maar houdt het netjes met maxima van 24 graden op de thermometer. Wat een feestje (om het thema er nog maar eens een keertje in te gooien). Vandaag trapt Ursula het spits af met de dagopening. Een erg mooie dagopening met, om maar eens wat te noemen, getypt in een feestelijk lettertype, iets waar Ursula blijkbaar gevoelig voor is, ikzelf zou daar werkelijk nooit aan gedacht hebben. Ze laat eenieder in ongeloof achter met haar schrijfstijl en met hetgeen ze te vertellen heeft.

Bijzonder...Het ontbijt vindt weer stevig aftrek en dat is goed om te zien, en nodig, want vandaag staat er weer genoeg op de rol!

Om te beginnen gaan we de waxinelichtjes afmaken. Na het plakwerk van de stukjes glas van gisteren, is nu het voegwerk aan de beurt. Een secuur werkje, maar toch zien we veel talent voor de bouw, die erg leidt aan personeelstekort. Laat ze maar een briefje schrijven naar de Vakantieweek! Het voegwerk moet daarna nog even drogen waarna ze schoongemaakt moeten worden alvorens ze hun ware schoonheid laten tonen. Een mooi klusje voor het Team, die dit met plezier klaart. De verdere ochtend wordt veelal op het terras doorgebracht, met een heerlijk zonnetje en ook schaduwrijke plekjes een ideale locatie voor een krantje, een puzzeltje, een praatje of stiekem een klein "knippie". Maar ook wordt

stadshart Ootmarsum bezocht, klinkt als een hele reis, maar met letterlijk 100 stappen sta je midden in de winkelstraat en daar wordt dankbaar gebruik van gemaakt!

De lunch gaat dit keer vergezeld van een kaassoufflé, ja daar is nog wel ruimte voor, naast de krentenmik, suikerbrood, yoghurt met muesli en broodje jam. Past precies.

De directie heeft gemeld dat we om 13.50 uur klaar moeten staan om ervoor te zorgen dat de bus om 14.00 uur weg kan rijden. En dat lukt zoals gebruikelijk net niet. We waren erop voorbereid, dus... Als einddoel stopt de bus bij het klooster van

“De zusters van Denekamp”. Door Zuster Reynalda worden we vriendelijk welkom geheten en leidt ze ons naar de grote zaal, waar ons een kop koffie of thee wordt geserveerd met bijbehorende notenkoek. Van enige zuinigheid is geen sprake, valt ons op. Ook trakteren 3

zusters ons op een lied van Franciscus van Assisi waarbij we het refrein mee mogen zingen. Daarna vertelt Zuster Reynalda ons van het heden, het verleden en de toekomst van dit klooster. Ook wordt uiteraard stilgestaan bij enkele rituelen, gebruiken en geloofszaken die vol enthousiasme wordt uitgelegd door onze spraakzame Zuster. Daarna gaan we in de benen en lopen we door de mooie gangen

van het gebouw naar de grote kapel, die het klooster rijk is. De route wordt vervolgd door de schitterende tuin met mooie oude bomen en een mooi gazon. De

begraafplaats die vol staat met bloeiende planten is een lust voor het oog en langs de muur waar alle overleden zusters van het klooster in staan gegraveerd ziet er indrukwekkend uit. We vervolgen onze wandeling naar de hoofdingang van het klooster, waar we een groepsfoto maken ter herinnering aan dit mooie en leerzame bezoek aan het klooster van “De zuster van Denekamp”.

We zijn ruim op tijd weer op honk, dus rustig aan even bijkomen op het terras of op de kamer even (op)tukk(tt)en alvorens we het diner openen. Een kalfspasteitje als voorafje, kip-Hawaï met patat en salade als hoofdgerecht en vanille-ijs toe. Wat wens een mens nog meer...

Het avondprogramma wordt afgetrapt met koffie met oranje-flikken (die waren toch in de aanbieding na het verlies van Nederland tegen Marokko op het WK) maar daarom niet minder lekker. Tijdens deze smullerij stonden Jeannette en Ursula stil bij de kampplaat die Ursula

ontworpen en gemaakt had (met hulp van anderen). Onder de bloemblaadjes was namelijk nog veel meer te ontdekken. Zonder twijfel één van mooiste kampplaten van de laatste tijd! We zetten de beamer aan, om onder leiding van Jacco te gaan zingen.

Wat begint met het schoorvoetend klinkend oud schoolpleinliedje "Witte zwanen, zwarte zwanen", eindigt tenslotte in een schitterende 3-stemmige uitvoering van "Dona nobis Pacem". Daarna stappen we over op ander een genre in karaoke uitvoering

van enkele kaskrakers van weleer als "bij ons in de Jordaan" en "Een reisje langs de Rijn". Ook Vader Abraham doet het nog altijd goed met zijn "Café aan de haven". Als laatste uitsmijter nog "Daar bij de waterkant" waarna we nog een oude opname van "Ik ben met Catootje naar de botermarkt geweest" bekijken. Altijd erg leuk om hele oude beelden terug te zien. Het leek ons goed om deze vocale avond af te sluiten met het Wilhelmus, en zonder dat we het vragen staat iedereen op om dit uit volle borst mee te zingen. Een mooi gezicht om verbroedering onder deze zusters te zien. En dan nog is dit het einde van de avond niet. Want wat is het Wilhelmus zonder vorst of vorstin? Met gebruik van zeer geavanceerde computertechnieken heeft Ageeth van eenieder persoonlijk een foto gemanipuleerd naar echte koninginnenfoto's, en zo zien we naast het personeel van hofdames Ursula, Conny, Ageeth en Jeannette en lakei Jacco een koninklijke optocht aan vorsten voorbijkomen die zo de troon van onze huidige koning Alex kunnen bestijgen. Een hilarisch geheel waar enorm om gelachen moet worden. Nadat we alles weer onder controle hebben maken we ons klaar voor

het zingen van het Wachterslied, want daarmee besluit je de dag. De barkrukken worden weer goed gevuld het Keezen spel wordt weer gespeeld en ook Opa Prikkie is weer van de partij. De puzzelaars zien kans om de kampplaatpuzzel dan toch eindelijk af te maken. Jammer dat er 1 stukje ontbreekt, maar ach, niemand die daar om maalt. Met een groepsfoto van de harde werkers voor het archief, kunnen we ook dit hoofdstuk weer afsluiten. En zo komt aan het einde van deze dag alles weer op z'n pootjes terecht.

